

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5XEObd/5/2023
Identifikačné číslo spisu: 8107205595
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:8107205595.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej B., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom S., o vymoženie 1 085,44 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6Er/635/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. novembra 2014, č. k. 7CoE/125/2014-69, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 27. novembra 2014, č. k. 7CoE/125/2014-69 potvrdil uznesenie Okresného súdu Prešov z 22. januára 2014, č. k. 6Er/635/2007-19, ktorým súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne ju zastavil. Odvolací súd zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. 2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 22. januára 2015 dovolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Ďalej navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru EÚ na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 OSP, keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ OSP), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť

účastníkom konania (§ 237 písm. b/ OSP), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP), súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP). Ďalej uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP).

3. Povinná sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrila.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP v znení účinnom od 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t.j. za účinnosti OSP) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení OSP účinných v čase podania dovolania.

5. V prvom rade dovolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že k podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa.

Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4Cdo/24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5ECdo/40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2ECdo/63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4Cdo/326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3Cdo/34/2013, na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie.

Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod na prerušenie konania. Dovolací súd vzhľadom na to návrh na prerušenie konania zamietol.

6. V ďalšom Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP časť vety pred bodkočiarkou) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolanie podal oprávnený elektronicky súdu prvej inštancie dňa 22. januára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení OSP v znení zákona č. 353/2014 Z. z.

(účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

8. Podľa § 237 ods. 1 OSP, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

9. Podľa § 237 ods. 2 OSP, dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu.

10. Novelizáciou OSP (zákonom č. 353/2014 Z.z.) došlo, s účinnosťou od 1. januára 2015, k vylúčeniu prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní z dôvodu, že v konaní došlo k procesným vadám uvedených v § 237 ods. 1 OSP.

Ak by teda v exekučnom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktoré by bolo postihnuté niektorou z týchto procesných väd, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, preto prípustnosť dovolania oprávneného nevyplýva ani z § 237 OSP.

11. Keďže prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia OSP, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

12. Nakoľko dovolací súd dovolanie odmietol, nepovažoval za dôvodné rozhodovať o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

13. Povinne, ako úspešnej účastníčke dovolacieho konania, vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu

trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

14. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.